

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

1. Majvisa. All världens skapare af evighet. sid. 1-5.
2. (Elvira Madigan och Sixten Sparre). Sorgeliga saker hända.
Diktad omkring 1890 av L. Saxon (ej avskriven).
3. (Gratulationsverser). Hvad ljusst du drömt, hvad kärt du
tänkt. sid. 6.
4. (Fragment ur Fritiofs saga). Ty den groppen på kind är
den falskaste grop.
5. En enda af kärlekens tystaste blickar. sid. 7
6. Säg mig du lilla fogel. (ej avskriven).
7. Minnesvärs. Sången ifrån späda dar. sid. 8
8. Minnesvärs: När du ser turturdufvans smek. sid. 9
9. Ser jag stjärnorna sprida sitt flammande sken.
(Av H. Säterberg, ej avskriven).
10. En dikt om Linnea. Blomster i de svala lunder.
(Av Geijer, ej avskriven).
11. Så skall det vara i ett hem. sid. 10 -12.

12. Det ända, som förlänar lifvet värde etc. Tydligtvis avskrivit ur en tidning. (ej avskrivet).
13. Två personer sågo varandra. sid. 13-14.
14. Tecka Mari. när Gud skapte dig. sid. 15-18.
15. Jag är en liten fattig flicka ung. sid. 19-20.
16. När som jag reser bort och till lilla vennen far. sid. 21-22.
17. Huru kan jag vara nöjder huru kan jag vara glad. sid. 23.
18. Två flickor de gingo åt rosandelund. sid. 24-27.
18. Hör du min lilla qvinna. sid. 28-29.
19. Jag är lik ett vilse får. sid. 30.
20. Kom med mig, kom med mig. sid. 31.
21. Jag och min lille vän lefver förnöjd (ringdans) sid. 32.
22. Jag är så hjärtans glader. sid. 33.
23. Sent om kvällen fick bonden kornet af logen. sid. 34-36.
24. Om jag ej åker i en vagn. sid. 37.
25. Mannen klö upp på farstutak. sid. 38-39.

26. Mig trogen var. jag älskar dig i döden. sid. 40-41.
27. Jag gick mig ut en afton att spasera. sid. 42-45.
28. Dett hände sig så roligt allt om en lördagskväll. sid. 46-48
29. Höga berg och djupa dalar. sid. 49-50.
30. Där stod en flicka uti en hage. sid. 51-54.
31. Hans Kasper och hans gesäller. sid. 55-56.
32. Där tjänte en flicka i nejden. sid. 57-58.
33. Hjärtat klappar i mitt bröst. sid. 59-63.
34. Där sto två själmrä och lade upp råd. sid. 64-67.
35. När solen tänder sina strålar. sid. 68-69.
36. I skog och gröna lunder där blommor hö och strå. sid. 70.
37. Med sorgsen ton jag sjunga vill om ett förfärligt under.
(Förekommer ofta i vistryck och därför ej avskriven.)
38. Daggen lider och natten skrider. sid. 71.
39. Hör du min lilla flicka. sid. 72-73.
40. Menar du jag krusar dig. sid. 74.
41. Jag är en liten fattig flicka ung. sid. 75-76.

- 42.Si aldrig komma skall den dagen.sid.77-78.
- 43.Menar du att jag så förlorader är.fast jag dig ej kan få,sid.79.
- 44.God afton mån flicka är kärasten bortrester.sid.80 -82.
- 45.Som solensg glindrande strålar.sid.83-84.
- 46.Längtdad hafver jag efter dig.sid.85.
- 47.Nu märker jag med stort besvär.sid.86-87.
- 48.Nu är den ljufliga vårens tid.sid.88-90.
- 49.Unga flicka i din vår.sid.90.
- 50.Flickorna går i dansen med röda guldband.(ringdans)sid.91-92.
- 51.Tag en annan,tag en annan.sid.93.
- 52.Ackta dig för den gamle gråskeggade gubben.sid.94.
- 53.Bromsen och broman.sid.95.
- 54.Jag har varit i Hörby.sid.96.
- 55.Vi skall gå i hagen och leka.sid.97.
- 56.Denne daler han skall vandra.sid.98.
- 57.Him kom mannen ridanes.99-101.
- 58.I fjor så hade jag mig en vän.sid.102-103.

- 59.En jugfru hon gångar sig på högande berg.sid.104-109.
- 60.Wid foten af alpen i daldjupets grönska.(Tydligtvis av yngre datum därför ej avskriven).
- 61.Här skall blifva bröllop snart tror jag.sid.110.
- 62.Gräshoppan sig till myran går.sid.111.
- 63.Ja rio janerio.sid.112.
- 64.Hvi fröjdast mitt sinne,då sorgen likväl.sid.113.
- 65.Tänkespråk.sid.114.
- 66.Jag hafver ingen kärare alt uppå denna jord.sid.115-119.
- 67.En visa mig lyster att sjunga för dig min lille vän.sid.120-125.
- 68.Ur stormarna ser jag en aflägsen hamn.(Av Böttiger,ej avskriven)
- 69.En sed i fordna dagar på landet ännu är.(Kardevisan.)sid.126-130.
- 70.Majvisa.(2)sid.131-135.
- 71.Bön.sid.136.

3420

Majvisa.

All världens skapare av evighet,
mej var velkommen
du hafver alting vel beredt,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Den lilla lärkans ljufva klang,
mej var velkommen,
bebådar oss mejmånads sang,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Låt hönan gifva ägg på fat,
mej var velkommen,
till pannekaka äggamat,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Låt vexa korn på åkrarna,
mej var velkommen,
och gräset gro i ängarna,
sommaren är så ljuflig för ungdomen.

Häng homle stark på stängerna,
mej var velkommen ,
och besk malurt i ängarna,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Giv ost och smör och mjölken söt,
mej var velkommen,
bovete till bovetegröt,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

3421
3. a

Se Lidningsutskriften:

Det språket. En intressant studie över gammalt
och modernt skenske.

Av William Grawé

Sindeslidningen Frimtiden,

Bilaga till Föreläs. 28/8 - 32.

Förmer i samlingen av Lidningsutskriften.

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

Nu stå vi här vi påga små,
mej var velkommen,
i ger oss lit och låter oss gå,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Nu setter vi mej uti ert tak,
mej var velkommen,
så kommer vi igen om pinges dag,
sommaren är ljuflig för ungdommen.

När di inte kommer ut :

Ligg och sof din gamle stut,
mej var velkommen,
till kråker och ramna de asa dig ut
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

3420

Till pigan:

Nu setter vi mej uti din säng,
mej var velkommen,
men ackta dig för naboens dräng,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Lärkan sjunger i ängarna,
mej var velkommen ,
pigorna leker med drängana,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

Lärkan sjunger i lierna ,
mej var velkommen,
drängana dansa med pigorna,
sommaren är så ljuflig för ungdommen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

44

3420

Ett värs till pigan :

Ett annat år vi kommer igen

mej var velkommen, sa till mig en gång till igen,

så står där en vagga vid din säng,

sommaren är så ljuflig för ungdomen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Gratulationsverser.

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Vad ljust du drömt,
vad kärt du tänkt
af ödet ömt,
må bli dig skänkt,
lef lugn lef nöjd,
och känn dig säll,
njut hopp och fröjd
till lifvets kväll.

3420

En enda af kärlekens tystaste blickar.

En enda af kärlekens tystaste blickar

i klappande hjertat en himmel ju skickar .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7
2

3420

Minnesvärs.

Sången ifrån späda dar,
min fröjd, min tröst,
mitt sällskap var,
och till dess gudastämma jag,
skall lyssna till min sista dag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

89

3420

Minnesvärs:När du ser turturdufvans smek...

När du ser turturdufvans smek,

du visst dig önskar samma lek.

vad mond dett landet heta.

som har min älskling gömt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så skall det vara i ett hem..

När du är trött af mödor och besvär,
och ingen misskun finnes för din smärta,
när du har otur vart din bana bär,
och lugnet flyt sin kos ifrån ditt hjärta
sök upp ditt him,
ditt eget lilla bo,
där får du frid,
där får du tröst och ro.

Där fins ej afund
icke split och strid,
där hanter ingen åt din själs bekymmer.
Sök upp ditt hem,
när du behöfver tröst,
din besta borg,
är dock din älsklings bröst.

10
10

3420

Dölj icke kvalet för din hjerteven,
för hennes spörsmål var ej tyst och sluten,
hon ger dig kraft ,
din själ blir frisk igen,
som ängen af den klara dagg begjuten,
en nyfödd ros,
i skogens lugna sköt,
när vårens sol
sitt fagra skimmer göt.

Dett är en biltog,
som ett hem ej har,
han känner ej vad sällhet finns på jorden,
hans lifsstråt genom idel öknar drar,
där ingen källa än är uptekt vorden,
men dubbelt mer beklagansvärd är den,
som aldri fann sin fröjd i hemmet än.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

3420

Hur ljuft hur fridfullt det därinne är,
om hyddan än sig rest bland klippor kala,
hur skönt att skydda den som värnlös är,
hur sält att gifva glädje och hugsvala,
skänk all din omsorg åt ditt lilla hem,
och åt de dina tro och älska dem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13
13

Två personer sågo varandra....

Två personer di sågo varandra,
en fattig och en rik,
di önska sig få lefva samman
i en långvarig tid.

Han svor om hela världen,
än stode dem emot,
han aldri skulle ~~taga tillbaka sina ord~~
taga tillbaka sina ord.

Min vän jag är alt för fattig
till dig, som är så rik,
därför så blifver du tvungen
till att svika mig.

3420

Min vän, fast du är fattig,
håller jag dig likavel kär,
jag vill dig ej förgjäta,
gud vet nog vad vi är.

Om aftonen, när jag mig legger
och vilar i min säng
tycker jag att du är för mig
liksom lilljan i grön äng.

Men dett är bara kärlek,
som jag i hjertat bär,
det är alt för dig,
som jag håller så kär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1/2

3420

Utaf en sådan kärlek,
så kallar jag dig min,
men vem vet, om jag blir värdig
till att kallas din.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

3420

Tecka Mari, när Gud skapte dig.

Tecka Mari, när Gud skapte dig, sa han
tänkte han hålt visst i nåd på mig, sa han,
kom att dig mig gifva och min maka blifva,
då dett blifver ljust på lifvets stig, sa han
hej hopp sa han, lika godt sa han,
inte gifter jag mig än så bråt sa han.

Men minns du hur vi lekte alla dar, sa han,
smekande varandra mor och far, sa han,
brede ler med handen, byggde slått i sanden,
ack hur lyckligt lefva då dett var, sa han
hej hopp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

3420

Denna sellä tiden snart försvann,sa han,
jag fik lära tröska och du spant,sa han,
du gick vall i skogen och jag fullde plogen,
sellan fingo vi då se varan ,sa han.
Hej hopp

Wackra vita hender,fötter små,sa han,
rosenkinder och med ögon blå,sa han,
runt och vit kring armen
blomman full i barmen,
dett var någonting att lita på,sa han.
Hej hopp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17
/6

3420

Och när julen bjöd oss op till dans,sa han,
och när sommaren stod i sin glans,sa han
kunde vi få råkas roande och språkas,
ingen större jordisk sellhet fans,sa han.
Hej hopp

I en varmer stuga vill vi bo,sa han,
lefva samman uti frid och rö,sa han
lära barnen kära gud och konung är,
dett skall bli så roligt må du tro,sa han.
Hej hopp.....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18
/2

3420

Sen så fara vi till himmelen, sa han,
treffas far och mor på nytt igen, sa han,
blifva åter unga, börja på att sjunga
om den eviga, trogna kärleken, sa han.
Hej hopp, sa han, lika godt, sa han
inte gifter jag mig än så bråt, sa han.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19
18

3420

Jag är en liten fattig flicka ung...

Jag är en liten fattig flicka ung,
är född af ärliga föräldrar,
men du har lagt på mig en börda tung
den ingen ifrån mig kan skilja,
utan den vennen, den jag har kär,
Gud vet, om han mig trogen är
och bär ett redeligt hjärta.

Min ven du sök ej efter rikedom
du söker rikedom att vinna ,
men rikedom är en förgängelig ting,
den kan så snarligen försvinna,
Gud är nådig och han är vis,
begynnelsen är aldri ändan lik,
dett se vi här i våra dagar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20
9

3420

Fast jag är fattig
och du är rik,
så är jag likvel rik på äran.
och ventar mig ett evigt himmelrik,
när jag från världen skall henfara.
Gud unnar mig mitt dagliga bröd
och himmelrike, när jag blir död,
så har jag rikedommar vunnet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21
20

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När som jag reser bort och till lilla vennen far.

När som jag reser bort och till lilla vennen far

så reser jag så sent upå natten,

och när som jag kommer, så ser jag var han står,

han lyfter så vänligt upå hatten .

han vinkar då med handen,

han ber mig stiga in ,

han säger då med trohet

att han vill blifva min

han talar dessa orden ,

såvida du skall en gång få vila vid min sida.

Och får jag inte den som jag gerna vill ha,

di andre låter jag dock fara,

dett har jag sackt i alla mina dar

helldre vill jag ensamman vara,

om någon skulle tvinga mig en fullehund att ta

Skilja jag mig från någon annan då,

Skriv endast på denna sida!

22
21

3420

då finge jag i världen ej någon glader da,
men dett kan ju aleri så henda,
att någon kan mitt sinne omvenda.

När människan var i sina blomstrande ar ,
så tycker hon si vara så sköner,
då liknas hon vid den blomstrande vår,
som grönskar så härliger och gröner,
när sommaren har ända ,så faller blomman af,
när meniskan är döder,så legges hon i graf,
betrakta och begrunda dessa orden,
så länge som vi lefva här på jorden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

3420

Huru kan jag vara nöjder....

Huru kan jag va ra nöjder,
huru kan jag vara glad ,
mitt hjärta till oro si böjers,
jag har alls ingen glader dag.

Alla mina glada dagar,
hvim har röfvat dem från mig,
lille vennen, som jag älskade,
han var falsk mot mig.

När himmelens klåker skulla klemta
och sista klemtan för mig slå
ack om jag då kunde med dig få fullja
och in i himmelen gå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

3420

Två flickor de gingo åt roselund.

Två flickor de gingo åt roselund,
att plåcka blommerna di sköna,
den ena var så glad utaf hjertans grund,
den andra hafde sorgen fått röna.

Den rika hon sade till den fattiga så,
varför är du så sorgsen min kära,
har du bortmistat din far eller mor,
eller hafver du förlorat din ära.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25
24

3420

Intet hafver jag bortmistat varken far eller mor,
och heeren gud bevare min ära,
men jag sorger mest för den ^{fager}ungersven,
som vi båda håller så kär.

Vad hjälper dett att du sorger för den fager ungersven
som vi båda håller så kär
för tar han mig, som rikedomar har
och låter dig som fattig söka din like.

Den fager ungersven han stod icke långt därifrån,
han hörde dessa orden, som di tala,
så bad han en suck så innerlig till gud,
han ville säga hvilken han skulle taga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

25

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27
26

Så hördes en röst uti samma stund
den fattiga den monde du taga,
hon hafver sin rikedom hos gudi i himmelen,
den blir ni båda värdiga att emotaga.

Den fager ungersven han steg utur bosken fram,
han rekte den fattiga handen,
di gifver jag min hand, min ära och min tro,
ja därtill mitt redeliga hjerta.

Den rika hon sade till ungersvennen så,
hvi gifver du den fattiga handen
och icke tager mig som rikedomar har
och låter den som fätti är söka sin like.

3420

Om jag tager dig, som rikedomar har
och låter den, som fatti är förfara,
så går hon och sorger i alla sina dar
och feller så många sorgfulla tårar.

Äpplet dett vexer så högt opp i topp,
dett måste till jorden nedfalla,
dett vexer så högt, dett smakar så södt,
dett smakar icke lika söt för alla.

Ja äpplet dett är både fagert och gult,
men där är maskarna inne,
och somliga äro så söta i sitt tal,
men di hafva falskhet i sinne.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

27

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29
28

Hör du min lilla qvinna.

Hör du min lilla qvinna,

du får sitta himma,

du tänker att jag lefver uti paradis,

men jag får ha bekjömmer,

fast du mig ej berömmer,

jag får sy och skära på mångahanda vis.

Jag fuljer mitt handvark,

jag gör hvad jag har lärt,

men hvad för tusan björna.,

men du glör så på tvätt.

3420

Jag festet mig en qvinna,
för hon skulle spinna, sy och vefva
och göra sysslor all,
men jag tror endast hon vill husbonde blifva,
hör du min lilla gumma dett går aldri an,
så länge jag är kar, så blir jag ej ditt namn,
och vill du inte lyda, så res till kjöpenhamn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30
29

3420

Jag är likt ett vilse får.

Jag är lik ett vilse får,

som uti skogen går,

jag hafver varken far eller mor,

mig trösta kan upå denna vår jord

kan svara mig blåt ett ord.

Men foglar små under himmelen blå

di parar si par om par,

så vill jag och du min vän,

vi råkas vell en gång ^{med} hos gud i himmelen.

Menar du jag krusar dig.

fast du så riker är,

rikedom snart försvinna kan.

men kärleken den blifver aldri kall,

om den uppriktig är.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

30

3420

Kom med mig, kom med mig

Kom med mig, kom med mig ,

hör du ej, hör du ej , pålkans ljud.

Hjertat dit då vi dansen flyga

slår dett ej som hos en brud,

vet min mama blåt vill gykla

mennens hjertan aldri hykla

redligt menar jag med di,

kom med mig sköna, kom med mig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32
3/

3420

Jag och min lille ven lefver förnöjd /ringdansen /

Jag och min lille ven lefver förnöjd,

litet har du, mindre har jag,

passelig fröjd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

3420

Jag är så hjärtans glader,...

Jag är så hjärtans glader,
för jag har en fader
och en ven,
han för mig vell sorger
när som dagen börjar si igen.

Hör du lilla såta,
när får jag dig råka ,
när jag vill, uti lunden gröna,
blan di blömmor sjöna ,
är mitt him.

Om jag hade vingar
inom några timma,
skulle jag bort till vennen fara,
himma igen vara
innan där.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34
33

3420

Sent om kvällen fick bonden kornet af logen.

Sent om kvällen fick bonden kornet af logen,
så fick han si uti hågen, att gå på krogen
till att dricka dondra, till att sypa och slundra,
stakals hustruen sitter himma si föronrar,
sitta länge att venta dett gifver hon katten,
pigor och dränga, di låter hon gå till sänga
sluknar ljusen och låter dörana stängas.

Men om morgonen kom han upå broen den långa,
där mötte han sin hustru den vrånga,
kommer du här du leder du fullehund och du vreder,
nu har du sypet opp ^{dina} penningar i vrede .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35
34

3420

Ack kära mor varen icke så onder,
di hafva på mig spanderat,
jag hafde kunnat fåt mera,
jag hafver icke ödelagt ett halft öre,

Ack kära mor i går till rocken att spinna,
i ger mig lof att sofva luti två timma,
sen så skall jag mig gånga uti skogen den långa,
skära käppar och göra korgarna många.

Men skulle jag af denna sypen blifva döder,
varom jag beder i gören mig den heder,
i skriven him till mina älskelige bröder,
di grafvar mig i en brenvinskjellare neder.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

3420

Skrifver sen på min grafsten små tetta rader,
här under vilar en vaken fullehund så glader.

stypat
Denne har visserligen ~~sagt~~ uti en brennevinskruka
rett som han låg steg han up till att sypa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37
36

3420

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30
32

Om jag ej åker i en vagn.

Om jag ej åker i en vagn/betekt med tak af läder,
en kjarra gör mig lika gagn ,när jag har varma kläder,
den med förakt på mig vill se ,jag lemnar halfva vägen
han körer mig då snart förbi,om han är angelägen.

3420

Mig trogen var, jag älskar dig i döden.

Mig trogen var , jag älskar dig idöden
och feller saknadens tårar på din graf ,
med dig jag trotsar stormarna och nöden,
och far med dig på lidelsernas haf.

Jag trogen är och nöjd med dig jag lider
och tror mig sell, om du älskar ^{mig}blåt,
och nöjdare mot kvalens pilar strider,
jag i din famn velsignar ödets lott.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41
40

3420

Där skall en löfsal åfvan om oss skygga
två trogna hjäftar skapta för varann,
och mera sellhet bo uti vår hydda
än nånsin hjelten genom lagren vann.

Snart slumrar allt och förtvålade somna
och äfven jag skall somna
förglömd och gömd i grafvens tysta famn,
men när jag dör,
och lifvet s pulsar domna,
jag ändock stapplar suckande ditt namn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

42

3420

Mannen klö upp på farstutak.

Mannen klö upp på farstutak
och skulle tecka med alle,
ut kom kvinnan springanes ,
ack om min man nederfällde.

Mannen trilla ner af förstetak
och slos i femtan stikje
ut kom kvinnan springanes
å de va roligt med dtta lykje.

Kvinnan in på golfvet spræht
så bor och benkja di dansa,
och så kom där en unkar ing,
han svinga si om med den änkjan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

99
58

3420

Dett är bra min man är död,
för did va bara pocker,
nu har jag fåd en annen igen,
han e så söd som socker.

Did e vell min man e dö,
för did va bara drånan,
nu har jag fåd en annen igen,
men jag tror did e den samme.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40
39

*Skär
Inskatad
Hälsning*

*Miss 17 August 1880
Helsingborg*

3420

*(Fru Marta Mattsson i
Åkersberg)*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

*43
V*

Jag gick mig ut en afton att spamera.

Jag gick mig ut en aftom att spamera

alt upå den grönaste vall,

till mig en flicka monde komma

alt uti den sellsamma stund

alt uti den sellsamma stund.

Warföre går du och lurar kring staden,

du ämnar vist att setta eld på den ,

ack nej käre löjtnant var tålig.

jag spaserar med min käraste så huld,

jag spaserar med min käraste så huld.

3420

Sedan satte di mig upå vakten ,
patruller skulle efter mig gå,
ja då satte jag mig neder till att skrifva
och skrev till min fader så huld,
och skrev till min fader så huld.

När min fader läste detta brefvet,
då dånas min moder omkull,
min fader han skref genast tillbaka
till högste befälhavaren,
till högste befälhavaren.

att en tunna guld han ville för mig betala,
blåt om jag kunde nåderna få.
men där var inga nåder att förventa
ty dommen var allerede felld,
ty domen var allerede felld.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

44
ha

3420

Tjugifyra gatulöp måste jag löpa,
fastän jag var oskyldig.

Sedan satte di mig upå skansen,
tolf man skulle skuta på mig,
när di elva skotten voro skutna
sedan armar och ben voro af,
vid dett tolfte jag visserligen dånades,
och föll till jorden ned,
och föll till jorden ned.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

45
[Signature]

3420

Där full en planebok ur min ficka,
sexhundra riksdaler var i den,
att när som i bären mig till grafven,
i dricken min osk yldige skål,
i dricken min oskyldige skål.

där vexer två liljer upå grafven,
den ena var viter som snö
den andra var röd som en rosa,
dett betyder den oskyldiges död,
dett betyder den oskyldiges död.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

46

MT

Dett hende sig så roligt alt om en lördaskväll.

Dett hende sig så roligt alt om en lördaskväll
alt uti fjerdingsmandgården

kvinnan och mannen di vore till likproses
och drängen han var körder i skogen
och pigan hon hade sm så länge omtalt
hon hade si sån vacker gosse utvalt,
han skulle dit att roa si lit,
han visste vell att alla vore borte.

När mannen han himifrån likprosesen kom
han lade sig på benken till att sofva
och när han hade sofvit en liten stund,
så börja dett i huset till att spöka
man op där pågen han låg
är dett da, dom spökar,
å nej, svara pågen

3420

Dett är inte hos mig ,
å nej, svara pågen,
dett är inte hos mig,
det är i huset, där pigan hon ligger.

Mannen han op, där pigan hon låg,
är det du som spökar ,
pigan hon svarade inte ja,
pigan hon svarade inte ja,
för än han hade ropat tre gånger,
är Ola körd i skogen,
o jagon är han så,
är Ola körd i skogen,
å jagon är han så,
varföre men du inte kan svara?

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

48
47

3420

Och hvim är dett du har i sängen hos dig ?
och hvim är dett du har i sängen hos dig?
jo dett är Per Ols piga,
ja kom och låt mig känna, om hon sofver sött,
hon har slett ingen skjingahufva.

Mannen han up i nabogården sprant,
han ropte så hastet på drängen,
och drängen han op i sitt ifriga sinn,
han fick si två byxer, han stack så galet in,
han tänkte vell , där var en olycka,
kom och gack med mig, skall du få se,
kom och gack med mig, skall du få se,
där är en självm hos vår piga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

49
48

*Skåne
Ingelstad*

3420

*ypsa Nils Bengtsson
Harlow
nr visbok*

Höga berg och djupa dalar

Höga berg och djupa dalar,
här är vennen, som dig behagar,
hej hopp min lilla hjertesnopp,
vi skall dansa till solen rinner opp,
hej hopp min sköna, vi ska dansa på dett gröna,

Höga berg och djupa dalar,
skogen full utaf nektergalar,
hej hopp min lile hjertesnopp,
vi skall dansa till solen rinner opp.
hej hopp min sköna, nu har vi dansat i dett gröna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50
~~50~~

3420

Vi ska dansa på berg och backa,
vi ska ^{slä}up båd sko och klacka,
hej hopp min lille hjertesnopp,
vi ska dansa till solen rinner opp,
hej hopp min sköna, nu ha vi dansat i dett gröna.

Skam för den, som står i ringen
när han skall dansa
så så har han ingen
hej hopp min lille hjertesnopp
vi ska dansa till solen rinner opp
hej hopp min sköna. nu ha vi dansat i det gröna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

51

14.
Engelstads lid

3420

Där stod en flicka uti en hage.

Där stod en flicka uti en hage,
till henne kom en ung sjöman,
han ville med den flickan sig trolofva,
han ville med den flickan sig trolofva,
han älskade henne så hjärtelig.

På detta talet kan jag ej svara,
för jag är af alt för ringa stånd,
jag har en festeman, om han lefver,
jag har en festeman, om han lefver,
dett är sju år sen, han gick från mig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

52
51

3420

Är dett sju år sen han gick från dig,
så lefver han slet inte nu,
ja lefver han så äger han mitt hjerta,
ja lefver han, så äger han mitt hjerta,
och är han död, så har gud hans själ.

Så kunde han si längra ej dölja,
då han fick höra hon upricktig var,
jag är densamme som för sju år sedan,
jag är densamme som för sju år sedan,
jag är densamme som gick från dig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

52

3420

Är du densamme som för sju år sedan,
är du densamme som fgick från mig,
var har du dett tillsamman knutna bandet,
var är den ringen, du fick af mig.

Så stak han handen uti sin ficka,
så drog han up det gulröda band,
här är bandet, som vi knöt tillsamman,
och här ringen, jag fick af dig.

Och när hon fick detta bandet skåda,
hon dignade och föll till jord,
så tog han henne upå sina armar,
så tog han henne upå sina armar,
och kjuste henne så hjertelig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

54

3420

Har nu gud sin förändring gifvet,
att jag dig ej igenkänna kan,
jag är den montraste ibland alla,
jag är den montraste ibland alla,
nu har jag min festeman.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

55
34

3420

Hans Kasper och hans gesäller..

Hans Kasper och hans gesäller vilja gifta sig,..
när min man kommer drucken him, så slår han mig.
så springer jag och gömmer mig.

Kom, kom min söte ven, jag slår dig ej : :
nej katten tror dig din gammle själ, m,
för du narrar mig.

Stjärner små upå himlen blå di lyser,
och friskt vatten i kalla källan ej fryser.

Nappa du den dig benagar nappa,
efter kommer presten med sin svarta långa kappa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50

55

3420

Han skall dem båda sammanviga,
han skall heta far och hon skall heta mor.

Den sköner kläckarefar han skall alting bestyra,
lära barnen två och två, dett är fyra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

57
56

3420

Där tjente en flicka i nejden...

Där tjente en flicka i nejden,
hon hålt sig alltid bra,
där var så många gossar,
där var så många gossar,
som ville den flickan ha.

Di mötas uti manes,
ja stundom uti stall,
ja stundom utpå marken,
ja stundom utpå marken,
där foglar sjunger all.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

58
72

3420

Hon köpte hatt och spenne,
ja där till hatta la
dett köpte hon till sin festeman,
dett köpte hon till sin festeman,
för han skulle stussa bra

Hon köpte säkerkaka,
ja där till söta bär,
dett köpte hon till sin festeman,
dett köpte hon till sin festeman,
så länge han var där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

59
58

3420

Hjertat klappar i mitt bröst...

Hjertat klappar i mitt bröst ,
lille ven, min ända tröst,
är jag från ditt hjärta sviken,
vill jag ensam dö.

Jag kan aldrig glömma dig,
fast du sviket hafver mig,
ty ditt namn dett är gjupt skrifvet
i mitt hjärta in.

När jag ser andra roa sig,
ingenting förnöjer mig,
alla gröna lunder blekna,
då jag saknar di.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

60
59

3420

Hand i hand och bröst mot bröst,
då var du en juflig tröst,
döden skulle då ej skilja oss från varann.
oss från varann.

Men olyckligt har dett hent,
du ditt hjerta från mig vent,
glädjeskållen är nu tömder,
sorgen inneskränkt.

Vägen mellan mig och dig,
den var så behagelig,
och var gång jag dig besöckte ,
som en rosenstig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

61

3420

Tiden mellan varje gång,
var mig alltid dryg och lång,
ingen kunde hjertat hindra,
falskhet eller tvång.

Ofta rann dett i min håg,
när du vid min sida låg,
skall jag nu min ven få skåda
i en annans famn.

Ja olyckligt har dett hent,
du ditt hjerta från mig vent,
glädjeskålen är nu tömder,
sorgen inneskrängt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

62

61

3420

Men snart kan dagen komma op,
klarare för solens lopp,
kjarleken, som ömt har slocknat,
åter flamma op.

Ja lyckelig skulle vår tid framgå,
rosor skulle vara på,
vägen den vi skulle vandra,
tills vi blifvet grå.

Kommer du ej mer ihåg,
då du vid min sida låg,
på min arm du lilla såta,
gud dett endast såg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63
62

3420

Kärleken, som varit ren
blir en börda tung som sten,
när man lämnas lik en dufva
ensam och alen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64

63

3420

Där sto två själma och lade up råd...

Där sto två själma och lade up råd,

ho ha falliralla,

vilken mölarens dotter hon skulle få,

å ho å ha falliralla,

å ho å ha falliralla.

Di två di stoppa den tredje i säck ,

ho ha falliralla,

sen åkte di honom till möllebek,

å ho å ha falliralla,

å ho å ha falliralla.

Hvad är dett för säd ni har till lass

ho ha falliralla,

dett är inte vicker och hafrapjask,

å ho å ha falliralla,

å ho å ha falliralla.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

65

64